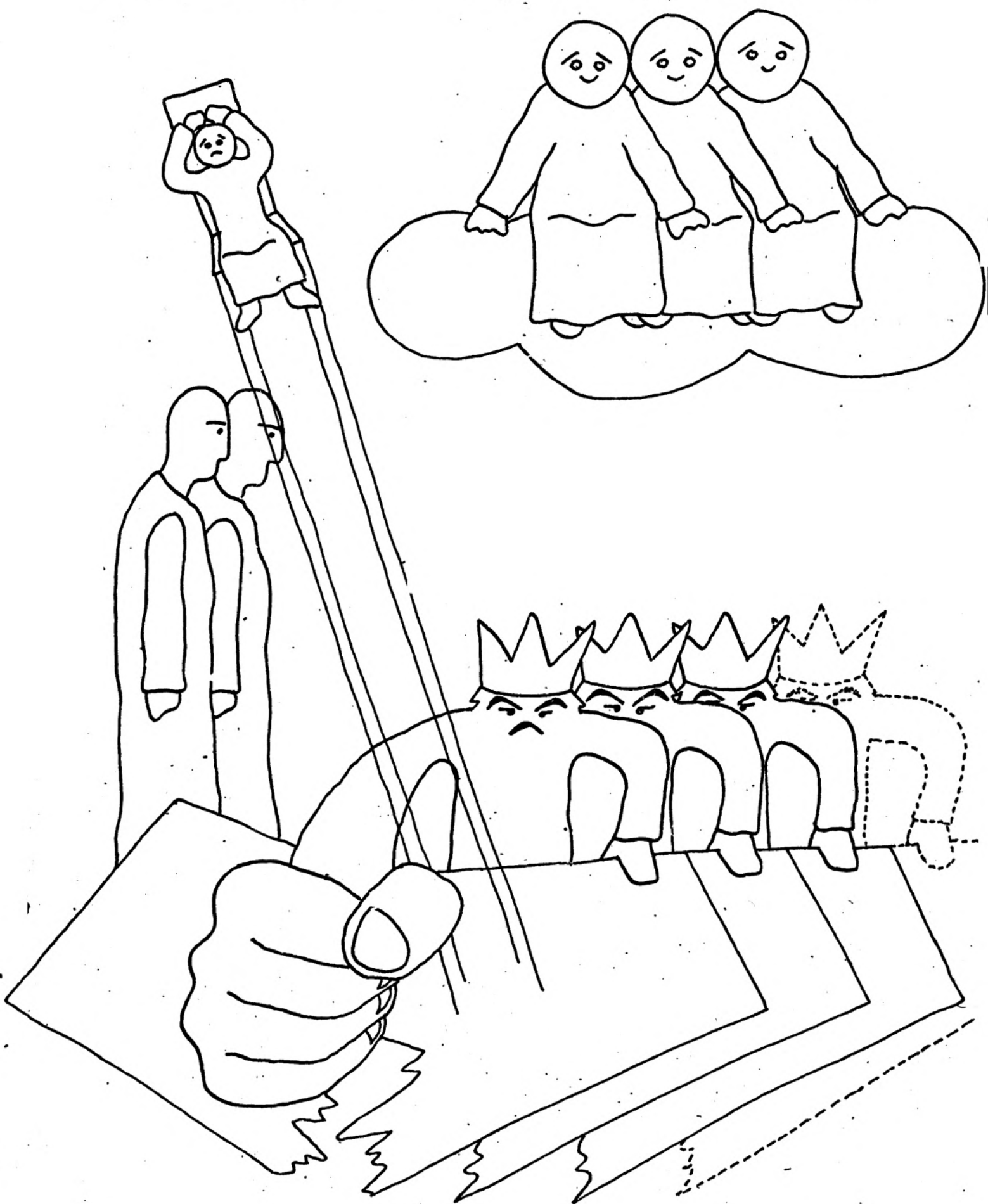

Flor de card

SANT LLORENC DES CARDASSAR

OCTUBRE DE 1979

el batle parla del

PRIMER CONGRÉS DE MUNICIPIS TURÍSTICS DE LES BALEARS

Entrevista a càrrec d'Antoni Sansó

F.de C.- Qui va organitzar aquest Congrés?

IGNACI HUMBERT.- Aquest Congrés l'organitzà s'Ajuntament de Capdepera, que convidà a tots es municipis turístics de ses Illes Balears que no tenguessin més de 20.000 habitants perquè hi participassin.

F.de C.- On es va celebrar?

I.H.- A un hotel de Cala Ratjada i durà des migdia del 27 fins es capvespre del 28 d-octubre.

F.de C.- Com hi va participar Sant Llorenç?

I.H.- Es nostro municipi hi va participar a través de quatre representants de s'Ajuntament, que presentàrem dues ponències que per cert, amb altres quatre, varen ser sa base per es desenrotllament d'es Congrés. Sa primera d'elles se referia a sa influència d'es turisme en es demás sectors i vaser acceptada quasi en sa seva totalitat. S'altra, de sanitat i policia va sofrir algunes modificacions.

F.de C.- Qui hi va participar?

I.H.- Hi varen participar uns 24 municipis turístics de ses Balears juntament amb uns 16 més de sa Península en qualitat d'observadors. També hi havia representants d'es Consell, Foment del Turisme, Escola de Turisme, PSOE, PCIB, CCCO, UGT, Ajuntament de Palma, tèccics, associacions de veïns, etz.

F.de C.- Que se va conseguir?

I.H.- Crec que s'ha conseguit bastant. En ell mos hem reunit representants d'es municipis que tenim una mateixa problemàtica. Tots tenim es turisme com a font d'ingressos i per tot això és necessari conservar aquesta font. Ha servit per conèixer millor es nostros problemes i donar-los una solució més adequada. Crec també que se pot xerrar d'èxit tant per lo conseguit com per lo ben organitzat. Prova d'això és que se va acordar que es pròxim Congrés el torni preparar s'Ajuntament de Capdepera. De moment quedàrem que se celebraria cada any i se va nomenar una comissió per a sa seva continuïtat.

F.de C.- Que ha de fer aquesta comissió?

I.H.- Sa comissió s'encarregarà de què tot lo acordat se duguï envant i s'Ajuntament de Capdepera s'encarregarà de redactar ses conclusions definitives. També li ajudaran ets Ajuntaments de Calvià, Sóller, Andratx, Santanyí, Eivissa, Santa Eulàlia, Ciutadella i Sant Lluís.

F.de C.- Com han anat ses discussions dins es Congrés?

I.H.- En principi diria que hi ha hagut una pugna entre la UCD i el PSOE. Hi ha hagut moltes discussions, per ventura per sa gran varietat de representants que hi havia: Hi eren totes ses forces polítiques de ses Illes. Hem tengut diferències i hem hagut de fer votacions. També hi havia molta política de "passillos". Per això s'ha conseguit que mocions presentades p'es sectors més moderats no hagin prosperat. Crec que aquest Congrés ha significat unagran passa per s'indústria turística ja que hi ha es projecte d'allargar sa seva acció per tot es Mediterrani.

Es una manera d'entendre la vi
da diferent de la que coneixem.
En síntesi, es tracta de viure
exteriorment de manera senzilla
i rica internament.

Va néixer als EEUU com un in-
tent de superació del capitalis-
me; els punts fonamentals són:
abandó de l'esperit consumista,
força presa de consciència de
la urgència en la protecció del

medi, desig d'un retorn conscient a formes de treball que har-
monitzin amb l'entorn i siguin més humanitaris i realitzar el
nostre elevat potencial en comunitat amb altres.

La Simplicitat Voluntària, no és cosa nova, historicament
pot partir de l'ensenyament filosòfic i social de persones com
Gandhi o Thoreau, i fins i tot d'alguns segles abans. El que
potser sí és nou és aquest sentit d'urgència i responsabilitat
social. Un sentit d'urgència potser motivat per:

- perspectives ^{de} consumpció de matèries primes no renovables
(avui es parla molt del petroli, però pareix ésser que també
s'acaben l'alumini, el ferro, mercuri, plata, coure, plom...)
- situació social conflictiva: "terrorisme" i vulnerabilitat
dels països desenvolupats davant la demanda, per part de les
nacions subdesenvolupats, d'un repartiment més equitatiu dels
recursos mundials.
- les perspectives de "mort" amb els actuals contaminants de
l'entorn, etc.

Potser la millor manera de donar-ho a entendre és establir
una espècie de comparació de la visió el món des de l'òptica
"industrial" (que és la nostra, la que començam a viure) i la
visió d'aquest mateix món des del punt de vista de la Simplic-
tat Voluntària. Vet aquí:

DE CARA ALS VALORS:

O.I. (Optica Industrial): Afavoreix el creixement material /
L'home considerat com a conquistador de la naturalesa/ Raciona-
lisme.

O.S.V. (Optica de la Simplicitat Voluntària): Recerca de auto-
suficiència i creixement personal/ L'home com ésser harmoniosa-
ment integrat en la naturalesa/ Individualisme cooperatiu

CARACTERÍSTIQUES SOCIALS:

O.I.: Creixement de la complexitat material (de cada dia màqui-
nes més perfectes, que sols coneixen els "tècnics").

O.S.V.: Reducció de la complexitat material - senzillesa-

O.I.: tecnologia "era espacial".

O.S.V.: tecnologia autoabastidora (tecnologia al servei "direc-
te" de l'home)

O.I. Identitat de la persona definida per la capacitat de com-
prar i de posseir ("tanto vales, tanto tienes")

O.S.V.: Identitat determinada pel descobriment de l'interior i

interpersonal (pesar a les persones pel seu interior i no per les seves riqueses).

O.I. Centralització i control d'una nació a nivell estatal.

O.S.V. Major autodeterminació local, enganxada en algunes institucions de caràcter general.

O.I. Especialització total en les professions mitjançant una divisió del treball.

O.S.V. Augment del treball en equip. Absència de cadenes de producció.

O.I. Producció en massa, productes estandaritzats, per tirar (pensa en el canvi de les botelles per pots de llauna, les botelles s'arreglaven per tornar-les usar, els pots es tiren)

O.S.V. Increment de productes manufacturats i de llarga durada, absència de producció com a "necessitat" al consum massificat.

O.I. Homogeneïtat cultural, acceptació parcial de la diversitat (pensa en el decret de bilingüisme)

O.S.V. Heterogeneïtat cultural, plena acceptació de la diversitat.

O.I. "Alta pressió", "stress"...

O.S.V. Existència humana armoniosament relaxada; equilibri.

Com veis, idò, la Simplicitat Voluntària suposa un canvi. Canvi que més que polític o social, seria personal i d'estructures mentals. Una espècia de retorn al "viure natural" del qual ja se n'ha parlat parcialment a altres números d'aquesta revista.

La gent que ha triat aquest camí possiblement ho ha fet després d'una profunda reflexió sobre el món que ens volta, sobre el joc que estam fent, sobre el punt on arribarem o arribaran els nostres fills i néts si no ens sabem aturar d'hora...

Per ventura, avui és un camí difícil -sempre assusten els canvis- però potser també representa una de les poques solucions per aquest món que ens fuig de les mans.

Podria ésser una bella esperança.

ELECTRODOMESTICS

I

FONTANERIA

ORDINAS - FEBRER

Major, 22 - T. 569100

BOSCH I MASSANET

sastres

pça. mercedaris, 1-lr-2a

tel 21 52 65

ciutat

sucursal al

carrer de la creu, 9

sant llorenç des cardassar

...per meditar

"Totes les coses del món es poden imitar i falsificar, manco l'amor: l'amor no es pot robar ni imitar; solament habita en el cor que sap entregar-se totalment. Aquesta és la font de tot art"

Hermann Hesse

" La major part de luxes, i moltes de les anomenades comoditats de la vida, no solament no són indispensables, sino autèntics destorbs per a l'elevació de la humanitat.

Referent als luxes i comoditats, els més savis sempre han viscut una vida tan simple i austera com la dels pobres. Els antics filòsofs xinesos, indús, perses i grecs, fóren una classe en la què ningú no era més pobre en riqueses exteriors i, a la vegada, ningú no era tan ric interiorment. Ningú no pot ésser imparcial o sensat observador de la vida humana sino des de la posició avantatjosa que anomenarem pobresa voluntària"

(De la revista Integral, nº 5)

"Tres persones tenen llibertat per fer fortuna:

L'industrial / El comerciant / El financer

Set persones tenen possibilitats de fer carrera:

El metge/ L'advocat/ L'educador/ El funcionari/ L'Administrador/ El militar/ L'home d'Església

Nou persones poden somniar amb la glòria:

L'artista o l'escriptor/ El savi o l'inventor/ L'enginyer o l'arquitecte/ El campió/ L'explorador/ L'hèroï guerrer/ El filòsof o mestre espiritual (savi o boig)/El profeta (vertader o fals)/ El polític o conductor d'homés.

Tres seran sempre obscurs i pobres, però lliures:

El foraviler / L'artesà / El rodamón (l'únic lluire de tota trava i riquesa)

Tres seran sempre pobres, obscurs i servents:

El criat / L'escarader / L'obrer"

- Lanza del Vasto -

(Del llibre "Las cuatro plagas")

EL BLANC DE LA NO VIOLÈNCIA

On castigar a l'enemic?

En el centre

Com? En el cap? No.

En el pit? No

En el ventre? No.

On, idò?

En el centre: en la consciència.

- Lanza del Vasto -

— Teresa de Calcuta

UNA VIDA ELOQUENT PEL MÓN D'AVUI

Enmig d'una primera impressió de sorpresa i una posterior aprovació que ha passat part damunt barreres de raça, cultura, ideologia i religió, el Premi Nobel de la Pau 1979 ha anat a parar a les mans incansables d'una religiosa catòlica perduda dins les misèries més crues de la Índia. Agnès Gonxha Bojaxhiu, coneguda més familiarment pel nom de "Mare Teresa", va néixer a Skopje (Albània) l'any 1910. Els seus primers anys de professió religiosa els va dedicar a l'ensenyament a Irlanda primer i més tard a la Índia, fins que l'espectacle aborronant de mils de persones que vivien i morien en condicions inhumanes als suburbis de Calcuta, li va fer obrir els ulls a la seva vocació d'entregar la seva vida posant-la al servici dels més necessitats.

Seria massa llarg voler detallar, encara que fos damunt damunt figa on ha arribat el compromís i l'amor d'aquesta monja; endemés, ben segur que per molt que volguéssim no podríem mai arribar a entreveure les vertaderes dimensions de la seva obra colossal, ja que és dins el silenci, romput contades vegades, que ha "gastat" els millors anys de la seva vida per fer possible que molts tastassin dins les seves existències la profunda alegria de sentir-se estimats i atesos per qualcú. De tot això en podrien parlar llargament una multitud de leprosos, malalts de tota casta, afamegats pobres, desequilibrats mentals, orfes, vells abandonats, moribunds estesos en les aceres dels carrers, infants deixats sobre un bres de bassura o d'escombros... per molts no quedava sinó esperar pacientment la mort assistits en els seus darrers moments pels fantasmes de la soledat i el desamor, i visitats sols per rates i formigues. De totes formes, encara que, com hem dit, no ens aturem a detallar el què i el com de la labor d'aquesta dona albanesa, sí que pot ser interessant tractar de descobrir la significació del seu estil de vida per un món que forçadament s'ha de sentir interpel·lat i censurat per aquest comportament que amb tanta violència contrasta amb la tònica general dels qui vivim en l'anomenada societat de consum. De la vida de la Mare Teresa de Calcuta, se'n desprèn un missatge que sense paraules

les se fa sentir arreu i que és ben eloqüent i significatiu per la civilització actual. Certament, els valors que mouen la guanyadora del Nobel 79, constitueixen un vertader desafiament pels valors que inspiren la conducta de molts d'homes d'avui en les nostres mateixes latituds. Vegem-ho en alguns aspectes concrets:

Davant una societat que fomenta cada vegada més la indiferència i l'adormiment de la nostra sensibilitat fins a fer-nos apàtics, despreocupats i incapaços d'impressionar-nos i de sentir compassió davant les realitats humanes més espantoses, aquesta dona senzilla, és una mostra evident que per sort, encara hi ha persones per les que resulta difícil acostumar-se a l'espectacle horripitzador i variat de la misèria humana. Necessitam amb urgència treballar en contra d'aquesta campanya insensibilitzadora que deshumanitza les nostres relacions amb els demés; necessitam canviar el nostre cor de pedra per un de més tendre, que sigui capaç de compatir i de conmovre's.

Davant l'avorriment i la manca de sentit que és patrimoni de moltes de les generacions actuals ja cabsades i desenganades de tot, aquesta monja, no deixa de repetir amb el seu comportament que la vida té sentit, que val la pena viure, que és possible acostar-se a la felicitat i espipellar-la, sempre, però, que siguem capaços de renunciar al nostre egoïsme per cercar abans que res el bé dels altres. Per aquí hi ha el camí que mena a la felicitat ja des d'ara. Ella és un testimoni indiscutible del fet que la vida pren ràpidament sentit i color quan no feim el sord a la crida que ens convida a sumar-nos al tall de molts d'homes i dones, embarcats en la noble tasca de bastir un món un poc millor del que trepitjam. Necessitam no caure pus en l'error de tadar més vides cercant obsessionadament la felicitat en llocs on encara cap home mai li ha trobada.

Davant un món que adora el confort i la comoditat com si fos un déu al qui li sacrificam molts d'altres valors, la Mare Teresa, presenta la renúncia, fins i tot, al seu benestar legítim per tal de poder fer arribar una espira d'alegria a molts de cors afamegats i dejuns d'amor. D'aquí se'n deriva que no sempre lo més fàcil és lo millor i que per això la comoditat no és un criteri vàlid per anar per la vida.

Davant tantes veus que darrerament s'han alçades a favor de l'a-

bort , volent aconseguir l'aprovació pel sacrifici del que un dia serien vides humanes, a fi d'evitar molèsties als qui les han engendrades, la feina de la Mare Teresa de recollir infants que acabats de néixer són abandonats en els carrers i també la seva preocupació per assistir els moribunds en els seus darrers instants, és un sí ben fort a la vida de la que no en podem disposar capritxosament. Ara que hem après a reivindicar sovint els nostres drets, necessitam aprendre també a deixar la nostra veu perquè aquells que encara no en tenen puguin reclamar el seu dret a veure la llum.

Daçant un món que es diu que pateix també una profunda crisi de valors religiosos i cristians no deixa de ser sorprenent saber que tota aquesta obra excepcional té les seves arrels en la fe i el compromís cristià de la religiosa europea. És perquè creu en Jesucrist que aquesta albanesa ha tengut força i coratge d'arribar a l'entrega de sí mateixa per la qual ha estat premiada. Ella ha volgut ser pobre entre els pobres i ha sabut veure Jesucrist en cada un dels homes més indigents i despreciats. És per això que en aquesta cristiana de veres, hi descobrim una nova cara de l'Església ben desconeguda i enrevoltada de silenci, però també ben real i esperançadora.

En definitiva, hem de dir, que la Mare Teresa de Calcuta està en la línia de totes aquelles persones que estan convençudes que la vertadera revolució comença per l'acostament al dolor i a l'alegria de cada home. Finalment hem de reconèixer que una vegada més, després de fixar la nostra atenció en aquesta dona petita dins la que hi batega un cor tan gran, corren pel nostre interior els sentiments de què parlava Indira Gandhi quan deia: " En presència de la Mare Teresa, tots ens sentim un poc humillats i empegueits de noltros mateixos".

Ramon Ll.

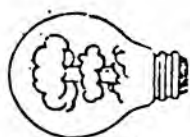

L'altre dia, la nostra tve, feia propaganda ben directe de les centrals nuclears. No record.com es titolava el programa -veritablement hi vaig posar poc interès-, però, si no vaig errat era un d'aquests "de los servicios informativos".

S'intentava mostrar la necessitat de desenvolupar en el país aquesta classe d'energia, l'energia nuclear, l'energia radioactiva, la mateixa que els americans, amb tota la seva sofisticada tecnologia encara no poden controlar amb seguretat -recordau els darrers problemes mostrats per tota la premsa mundial-.

Adesiara és un sà exercici suposar i recordar qui hi ha rera els "servicios informativos" i rera tot l'aparell ideològic que representa, avui per avui, tve.

No som tècnics amb la matèria, ni tampoc s'intenta mostrar tot el "bullit" que representa això de les nuclears, solament es vol mostrar una altra cara de la moneda. Aqueixa:

**condenar absolutament la
energia nuclear...**

porque amamos la vida y la tierra que nos mantiene vivos; para proteger el futuro de todos los seres, actuando con sabiduría, sensatez, prudencia y firmeza. Cada una de estas razones es suficiente por sí misma:

1. — La industria nuclear es la puesta en práctica de la técnica nuclear, con la que los científicos han violado la organización natural de la vida, creando numerosos elementos radiactivos artificiales. La nocividad perpetua de estos productos y de sus desechos, no puede ser percibida por ninguno de los sentidos humanos. Incluso si los hombres pudiesen detectar la radiactividad, son con seguridad incapaces de controlar absolutamente la energía.

2. — La industria nuclear fue creada en 1942 para fabricar los explosivos de las bombas que fueron utilizadas en Hiroshima y en Nagasaki. Después ha sido desarrollada para fabricar explosivos cada vez más potentes; en efectos destructivos y venenos radiactivos utilizados en armas nucleares y otras. La industria nuclear llamada "pacífica" no es más que la consecuencia secundaria, accesoria de los fines militares de Genocidio nuclear; sin las inversiones gigantescas dedicadas para estos fines bélicos, jamás una industria nuclear únicamente "civil" habría sido creíble y puesta en marcha. La próxima guerra mundial — si sobreviene — acarreará voluntariamente o no, la utilización de enormes stocks de armas nucleares y radiactivas. Causará la desaparición de nuestras civilizaciones, sin la esperanza de un renacimiento. La sola amenaza de esta guerra constituye un atentado insoportable a la dignidad de los hombres.

3. — La energía nuclear militar o civil tiene por resultado obligatorio la producción de elementos, efluentes gaseosos, líquidos o sólidos, desechos, todos radiactivos, cuya actividad decrece progresivamente pero sin anularse totalmente jamás. Esta radiactividad subsiste, en los casos más peligrosos, durante decenios, siglos e incluso milenios, y permanece en nuestro entorno terrestre. Debido al desarrollo de esta industria en un número creciente de países, esta radiactividad aumenta la **decadencia física creciente y universal de los seres vivos** por la aparición de nuevas enfermedades de origen radiactivo y por el aumento del número de casos de enfermedades degenerativas de origen nuclear: cancer, leucemias, malformaciones congénitas, muertes fetales. Por todo ello **condeno absolutamente la energía nuclear.**

4. — La nocividad y los peligros de la radiactividad artificial no pueden ser estimados más que **globalmente**, es decir en todas las actividades de esta industria y en duraciones calculadas en milenios. De esta forma el balance energético global y el balance financiero global del átomo no puede ser más que **negativo.**

5. — Las ventajas debidas a la utilización médica de los isótopos radiactivos no justifican de ninguna forma la amplitud de los programas de desarrollo nuclear y no podrán jamás compensar la decadencia radiactiva creciente que nos alcanza a todos. Por importantes que sean sus ventajas, es inaceptable presentarlas como un motivo suficiente para aprobar **la energía nuclear.**

6. — La industria nuclear existe en todas partes por decisiones autoritarias de los gobernantes. Es el resultado de **sociedades centralizadas policiales** que fuerzan a los individuos y que frenan en lo posible el desarrollo de las energías naturales renovables, diversificadas y descentralizadas, no contaminantes (o muy poco).

7. — El simple sentido común permite prever que cuando los daños de la industria nuclear se revelen en toda su importancia y gravedad, los sorprendidos seres humanos, serán precipitados de una manera irreversible en el dolor, desesperación, odio y muerte. El secreto con que los gobiernos envuelven esta industria "pacífica" impedirá la aplicación de planes de salvamento a pesar de que existan, inutilizando los cuidados que pudiesen aportar a la población los miembros sobrevivientes y no contaminados de los equipos médicos especializados, actualmente inexistentes. Es por lo que **condeno absolutamente la energía nuclear.**

La Asociación para la Protección contra las Radiaciones Ionizantes (A.P.R.I., Francia) autora de esta declaración, desea que sea recogida en todos los países, adaptada y mejorada.

Traducción original al castellano, por el colectivo "PUERTAS ABIERTAS". Podeis escribirlas a C'an Cauvia - Camino de Biniaraix - SOLLER (Mallorca-Baleares)

(de la revista
INTEGRAL nº 5)

Centre d'Esplai

El curs 79-80 del Centre d'Esplai comença amb la preparació d'un esdeveniment important ensems amb tots els altres Grups d'Esplai de Mallorca (G. D. E. M.): una diada amb motiu de l'Any Internacional de l'Infant, diada que hom té pensat fer a Alaró a principis de desembre. El fet és prou destacable si tenim en compte que està prevista la participació en la festa d'alguns milers de persones.

D'aquest i d'altres temes es va parlar el propassat dia 17 d'octubre a una reunió de pares i monitors. També va ser entregada als pares la memòria del curs passat, treball estructurat a partir dels punts següents: relació d'activitats amb els nins, xerrades de formació de cara als pares, coneixement teòric dels infants, campaments i informació econòmica i d'altre tipus.

I és precisament d'aquesta memòria i de les activitats del curs passat que volia parlar, puix que em plau força recordar moments passats, sobretot si es tracta de moments de goig i de joia plens de convivència amical.

Començarem el curs 78-79 amb l'estrena del nou local, el magatzem de l'estació, un lloc quasibé perfecte per al desenvolupament de les activitats. Els nins grans (5è. i 6è. d'E. G. B.) van decidir ells mateixos què s'havia de fer durant l'any: excursions, acampades, festes, investigacions, capgrossos i fang. A principis de novembre feren la festa de la discoteca: els focus, blaus, vermells, grocs, que s'apagaven i s'encenien, creaven un ambient de llum tènue immillorable. El mes de desembre visitaren els estudis de Ràdio Popular i feren treballs de corda. Els petits (2on. 3er. i 4rt.) treballaren en la preparació d'un Betlem. Modelaren figures de fang i les pintaren i, quan arribà l'hora, muntaren el Betlem sota el porxet de la Plaça. El 12 de novembre tots assistiren a la Trobada de Grups d'Esplai de Mallorca a l'ermita de Llubí, de la qual sembla que vol ésser continuació la d'enguany a Alaró. Pel gener es va celebrar la festa de Sant Antoni, tan arrelada per aquesta contrada. Pel febrer es va anar un fi de setmana a Lluc i es va fer també la festa en col.laboració amb l'Associació de Pares d'Alumnes de l'escola. Posteriorment van treballar en els capgrossos i es va començar a preparar el campament.

Aquesta breu enumeració d'activitats no deixa entreveure les hores de preparació que calen per a cada activitat, emperò aquest és un fet que no es pot oblidar. Van fer les xerrades per als pares en Ramon Bassa, en Jaume Albertí, n'Aina Moll i en Gabriel Janer Manila sobre els temes: escola i poble, ensenyament en mallorquí i la imaginació.

Dels campaments hi ha a la memòria una informació àmplia. Foren dos campaments, un per als grans i un altre per als petits. Ha estat el primer any que s'ha fet així.

Pere Josep Llull

ES RACÓ DE SA PADRINA

Fadrina que ralla amb molts
se demostra feleguera,
és com la mata borrera
que los seus fruits tornen pols.

Es genre serà runyat
sa mare serà madastra
sa fia serà fiastra
i tot estarà mesclat.

Com jo era jovenet
tenia una veu molt bona
i ara ets al.lots i sa dona
ja m'han fet perdre es cantet.

S'al.lota que festeig ara
és un clavell encarnat
però sa d'es temps passat
era una rosa esfuiada.

Ses tortugues van a peu
i ets eriçons van de grapes
i un moix per agafar rates
no és pagat a cap preu.

Padrinet és vostro mul
se passa sa vida bona,
passeja l'amo i sa madona,
llavors juga i alça es cul.

Qui traveia i no cau dóna sa passa més llarga.

Qui pets envia, merda espera.

De ^{porcs} i de senyors n'han de venir de casta.

Poble petit, llengo llarga.

Venir més just que sa pell d'es nas.

J. rosselló

Enhorabona als carrioners que,
a més de fer el programa de fes-
tes en mallorquí, han posat A-
JUNTAMENT al seu tauló d'anun-
cis, mentre els de Sant Llorenç
feren el programa en castellà
i el tauló diu AYUNTAMIENTO.

na, simpatitzant de UCD, que sa-
bi el què és un real decret, que
vagi als Plens, que freqüenti els
mateixos cafès que algún conse-
ller del PSOE, que trobi loable
el fer feina per no-res, que li
agradi la política, que cregui
que tots els membres de l'Ajunta-
ment han de fer qualche cosa i
que li agradi escriure, que li di-
gui que a Sant Llorenç hi ha una
revista que es diu Flor de Card
que ha de mester col.laboradors
i que, si hi vol fer feina, serà
ben acollit.

Ho sentiu?
Si n'hi ha
qualcún que
reunesqui tots els altres
requisits, però no sigui
simpatitzant de UCD, tam-
bé serà ben acollit. No
voldríem que us pensàs-
siu que això és una re-
vista de UCD. Per l'amor
de Déu!

L'any que en Miquel
Falera va ser elegit
democràticament
batle de Sant
Llorenç un grup
d'aficionats al
tenis li presen-
tarem un petit
projecte de re-
forma de la pis-
ta de patins per
tal de poder ju-
gar-hi a tennis.
Ens va dir que
no fessim res,
que ell faria
un poliesportiu
ben muntat. I el
va fer... vuit
anys més tard.
Que els deus de
la Ciència to-
quin el coret dels
nostres regidors per
què no passi el ma-
teix amb la bibliote-
ca que assegurin que
faran l'any que ve!
Els de la Ciència o
els que tenguin més
"bo", tant se val!

JOSEP FORTE

La Comissió de Festes de Sant Llorenç, integrada per Pere Bauzá Vaquer com a President, i per Josep Sureda Fullana, Bartomeu Font Estelrich i Francesc Juan Bassa com a Vocals, ens ha adreçat la següent carta dirigida al President del Centre Cultural Card per a la seva publicació:

CARTES

Sr. PRESIDENTE DEL CARD

SAN LORENÇO
=====

Muy Sr. Mío:

Habiendo leído el último número de FLOR DE CARD, que más que una revista cultural parece el Boletín Oficial de un simple GRUPO POLITICO, creo, tener la obligación de salir al paso para cortar las MENTIRAS Y FALSEDADES que en su artículo CARD Y FESTES Ud. menciona.

1) La Comisión de Fiestas del Ayuntamiento invitó a todos los Clubs y entidades del pueblo a una junta "A la que Ud. no asistió" para la programación de las FIESTAS, limitándonos por nuestra parte a escuchar y tomar los apuntes correspondientes de las ideas que cada Club o entidad trajera para así poder coordinar los horarios y evitar de esta manera la coincidencia de actos.

2) Llegado el presupuesto al Pleno y que ascendía a 494.000,--Ptas. (Cuatrocientas noventa y cuatro mil pesetas). Nos lo recortaron, quedando la cantidad de 310.000,--Ptas. (Trecientas diez mil pesetas), motivo que nos obligó al reajuste del programa y que según Ud. fue la víctima devorada devorada de esta comisión, sin tener en cuenta que lo que nos recortaron fueron duros y no espectáculos y a estos los únicos que se los llevaban eran Udes., CARD Y ESPLAY, no pudiendo recortar nada al Cardassar, Baloncesto, La veda ni tampoco al Tenis ("Ud. Sr. Presidente se preguntará el porque?" Sencillamente le contestaré, que estos Clubs no tenían ninguna compensación económica y a Ud. Sr. Presidente lo único que le recortaron fue la Capella de Manacor, por el motivo que Ud. apunta, pero vayamos a la propuesta global que presentaron: PROGRAMA.-El Ayuntamiento no tiene porque gastarse 30.000,--Ptas. (Treinta mil pesetas) para la confección del mismo, teniendo una empresa local que se hacía cargo de los mismos a cambio de una página de publicidad. Aclarándole que el del año anterior no había costado 50.000,--Ptas. (Cincuenta mil pesetas) como Ud. dice, sino 8.000,--Ptas. (Ocho Mil Ptas). Pues las 50.000,--Ptas. (Cincuenta mil pesetas) Correspondían a la Fra. de la imprenta y entre otros había, platos, vasos de plástico, entradas, adornos, fleco extra. Además de no tener ni esta comisión ni el Ayuntamiento la obligación de darle a Ud. ninguna clase de explicaciones cuando por boca de su Presidente se lo comunicó que no interesaba su propuesta de confección.

FOLKLORE, Eran 34.000,--Ptas. (Treinta y cuatro mil Ptas.) y no 30.000,--Ptas. (Treinta mil ptas) como Ud. dice. a detallar CANTO =Quince Mil Ptas.. GRUPO DE FOLKLORES Diez mil Ptas, GRUPO DE MUJERES Seis mil Ptas. y BEL CORDA= Tres mil Ptas. Todas estas actuaciones se realizaron.

CAPELLA DE MANACOR: Se recortó por falta de dinero y creemos también por falta de aceptación.

EXPOSICION: No la hicisteis porque no quisisteis.

CONFERENCIA: Lo mismo

LIBROS INFANTILES: Igual que las anteriores ya que se los comunico que estas tres cosas las podian poner en marcha y que entrarían en los gastos del capitulo denominado gastos varios.

Ahora bien ahora hay varios conceptos a considerar:

1º) No encuentra Sr. Presidente que siendo tan aficionado a las encuestas, tenía que haber consultado con los Sres. SOCIOS para una decisión de este tipo, y no hacer una CACICADA de esta índole, o es ¿qué? estos Sres. socios solo tienen derecho a pagar las cuotas y seguirle la música que Ud. quiere tocar = tan personalmente.

2º) Democracia quiere decir: Que cada cual diga lo que piensa, pero acatar lo que opina la mayoría, caso de = los deportistas y más si estos actúan desinteresadamente y no exigen ninguna compensación por su participación.

3º) En cuanto a participación puedo asegurarle Sr. Presidente que el PUEBLO participó como testigos le pongo el C.D. CARDASSAR, Sociedad DE CAMADEROS LA VEDA, CLUB SAN LORENZO DE BALONCESTO, AFICIONADOS AL TENIS, CANTO EN FESTA, CENTRO MUSICAL y GRAN CANTIDAD DE PERSONAS, que nos prestaron su colaboración lo que pasa Sr. Presidente que Ud no participó (Los socios del Club que preside no estaban enterados) pero Ud. no es el PUEBLO Sr. Presidente.

Y para terminar una aclaración, Ud. no participó porque no se hizo como Ud. quería, y si hubiera estado no hubiera estorbado pero se retiró y ninguna falta hizo. Esperemos pues que el proximo año las cosas vayan mejor o bastaría como este y si Ud. quiere participar junto con el resto del PUEBLO queda invitado a hacerlo.

Comision de Festes de San Lorenzo

FEBLESA DE CARÀCTER

un conte de PERE CALDERS

Un dia, trobant-me dormint com he dormit tantes i tantes vegades, va despertar-me un soroll que venia del meu despatx.

— Ja hi som! — vaig dir-me—. És el lladre.

Fi, caminant de puntetes, vaig guanyar la distància que em separava del lloc on algú m'espoliava. Allí hi havia un senyor desconegut, amb un sac, que triava aquelles de les meves coses que li feien més goig i les amuntegava en una pila.

— Ep! Parlem-ne... — li vaig dir.

Ell es va girar sense sobresalt ni sorpresa, em va mirar de cap a peus i respongué:

— No cal. Jo us guanyo. Així, calculant-ho a ull, peso uns vint quilograms més que vos. Aquest avantatge natural m'estalvia tota mena d'explicacions. Porteu armes?

— No.

— Raó de més.

I procedí a omplir el sac amb els meus béns, fent com si m'ignorés. Jo, com és de bona llei, no em vaig pas resignar.

— Però, home, això no és qüestió de força. Hi ha la moral, m'enteneu? Sense principis no anireu enlloc i tot-hom us mirarà de cua d'lll...

— La moral! — digué—. És el pes més inútil que pot carregar un home.

I, posant-se seriós de sobte, em preguntà:

— Que hi creieu de debò, en la moral?

— I tant, Mare de Déu, i tant!

Va rebre aquesta afirmació de la meua fe amb una gran contrarietat. Abandonà la seva feina, m'agafà pel braç i em convidà a seure al costat seu en un sofà.

I em dirigí les següents paraules:

— Mireu; em feu una mica de llàstima i vull que rebeu l'ajut de la meua experiència.

"Jo, temps passats, també em reflava de la moral. Era casat, tenia un fill, i un amic del cor, i un negoci. M'havia guanyat la fama d'ésser l'home més to del barri i, per tant, també el més taujà. El meu confessor quan em veia ja tremolava, perquè la meua consciència neta no li donava ocasió de lluïment. "Que poc divertit que sou!", solia dir-me, i, per poders, em beneïa.

"De vegades, el meu tedi m'esgarriava, però la pau de la meua llar, el bon nom de la família i la netedat de costums em feien companyia. "Aguanta't, noi, aguanta't — em deia—. Tot això tindrà el seu premi."

"I sabeu quin va ésser el premi? Ara us ho explicaré: un dia el meu fill, que acabava de fer catorze anys, va fugir amb la minyona. Esverat, vaig anar a cercar la meua dona per compartir la pena amb ella, i només vaig trobar una carta seva en la qual m'explicava que, cansada del meu ensopiment, se n'anava a viure amb un senyor del tercer pis, que ell sí que era simpàtic i sabia viu't."

"Desfet, vaig decidir submergir-me en el negoci i al cap d'un parell de dies m'assabentava que el meu amic del cor, valent-se d'una maniobra comercial, me l'havia pres."

"Només em quedava el confessor. Vaig explicar-li el que em passava i sense pensar-s'hi gens em digué que tota la culpa era meua i em va posar una penitència d'aquelles que et deixen baldat."

"I el bon nom que tenia pel barri? Ja us ho diré: quan jo passava pel carrer, la gent es girava a mirar-me i reia."

"Com podeu comprendre, era un bon moment per a fer balanç de la meua vida i trobar que, fins aleshores, havia errat. No es pot anar contracorrent, i si hi vaş en pagues les conseqüències. Això quedava tan clar que vaig decidir canviar de vida."

"Ara trobo que faig el que vull sense nosse de consciència i tothom troba que estic tan bé. Les dones em solliciten, els coneguts proclamen la meua simpatia i els veïns, quan els vaga, diuen entre ells: "Ja ho veus, tan ase que semblava i encara farà carrera!"

"Això és tot. Si us pot servir d'alguna cosa, aquí ho teneu."

— Vinc amb vos! — vaig dir-li—. Em sabia molt de greu ésser víctima d'una decisió tardana.

L'endemà els diaris publicaven la següent notícia:

"Ahir de bon matí, els lladres entraren en un pis de l'avinguda Oriental. Entre altres objeccions de valor, hom troba a faltar l'amo de la casa, ja que ningú no sap donar raó del senyor Calders, ciutadà honorable i contribuent de bons costums."

Influencia del turismo en los demás sectores.Consideraciones generales

No cabe poner en duda que el turismo ha sido el motor principal del desarrollo económico de las Islas Baleares, y hay que partir de la base de que también en el futuro deberá cumplir esta función. Sin embargo es igualmente evidente que el modo de su evolución en los últimos cinco años ha puesto de manifiesto una serie de inconvenientes, que han sido causa de una creciente desazón, tanto a nivel de expertos como de opinión pública en general. Desazón que se ha visto incrementada por la impresión, lamentablemente correcta, de que faltaba capacidad de diagnóstico y de descripción de cuales han sido los fallos concretos que se han registrado y de que manera podrían ser corregidos.

Esta falta de capacidad viene impuesta por la carencia de estudios suficientes y de análisis consolidados sobre las repercusiones que tiene y seguirá teniendo el turismo en nuestras estructuras económicas, hasta el punto que los mismos expertos se ven en la imposibilidad de cuantificar con un mínimo de exactitud el necesario balance de ventajas e inconvenientes que para nuestra economía puede significar un apoyo mas o menos preponderante en el turismo. Pero, a falta de la imprescindible cuantificación aludida, cada vez es mayor la coincidencia de criterios sobre dos puntos esenciales:

1.- Es absolutamente necesario abandonar para siempre el criterio de la explotación turística buscando la rentabilidad a corto plazo. Entre otras cosas, porque es muy elevada la probabilidad de que los costos sociales que provocará el turismo a largo plazo superen ampliamente las ganancias a corto plazo.

2.- El actual grado de dependencia de la economía de las Islas Baleares con respecto al turismo puede no ser considerado excesivo, como apuntan algunos economistas. Pero lo que en cualquier caso está fuera de toda duda es que resultaría beneficioso para las Islas lograr un grado de dependencia menor, y tampoco es excesivo afirmar que ya resulta imprescindible evitar que dicho grado de dependencia aumente.

Partiendo de estas dos premisas, queda patente que la tarea que tenemos planteada es la creación de un sistema económico que, partiendo del factor turístico como plataforma esencial de la economía de las Islas Baleares, fomente y promueva los demás sectores, de forma que se complementen hasta el grado máximo posible con la industria turística. Y para ello es preciso conocer antes con exactitud cuales han sido las repercusiones negativas que el turismo ha tenido en la estructura social y económica de nuestro pueblo, a fin de poder diagnosticar la forma mas correcta para contrarrestarlas.

Repercusiones globales

En una primera aproximación al tema, que es lo máximo a que aspira esta aportación, cabe subrayar que la incidencia del turismo en nuestra estructura económica ha tenido aspectos positivos importantes, que sin duda se condensan con la máxima claridad en el hecho de que nuestras islas han pasado a ser, como consecuencia del "boom" turístico, focos de atracción, de inmigración, cuando una constante histórica de nuestro pueblo había sido la necesidad de emigrar. Pero los inconvenientes del turismo comenzaron a manifestarse desde el momento en que, tras la inversión del signo migratorio, siguió torzándose un incremento del sector turístico que ha desembocado en una especialización excesiva, rayana ya en el monocultivo.

Sin duda es correcto afirmar que una economía especializada puede ser una economía equilibrada. Pero en nuestro caso, y con la excepción de Menorca, parece claro que la especialización ha conducido al desequilibrio. O mas concretamente: En las Islas Baleares se ha puesto de manifiesto que tienen razón los economistas que afirman que el turismo orienta las inversiones por caminos que no fomentan el desarrollo. El progreso económico que innegablemente se ha producido en nuestras islas no hubiera tenido lugar si se hubieran aplicado a las Baleares los criterios de los expertos internacionales que consideran que la proporción ideal del sector turístico en la estructura económica de un país se logra cuando se limita el número de visitantes a un turista por cada cinco habitantes. Pero el propio secretario de estado de turismo, Ignacio Aguirre, advirtió en una ocasión que más de 36 millones de turistas (es decir, un turista por cada habitante) llevan al país al caos. Si trasladamos este criterio a este país que constituyen siempre unas islas, habría que convenir en que los 3.328.723 turistas que en 1977 se alojaron en los hoteles y pensiones de las Baleares tienen que haber provocado ya el caos. Y, en efecto, cabe afirmar que en determinados sectores se ha llegado a una situación caótica. El más evidente, y al mismo tiempo el más peligroso, es el sector del mal llamado mercado del suelo. Mal llamado porque el suelo es, en palabras de uno de los economistas más prestigiosos de nuestras islas "el elemento económico más importante, más estratégico, más decisivo y más limitativo de nuestro crecimiento". En consecuencia jamás debiera haberse abandonado libremente a los avatares que le ha impuesto la ley de la oferta y la demanda, como así ha sucedido. El resultado ha sido que, si en un principio los terrenos se revalorizaron, muy pronto la escasa oferta de un bien no reproducible ni aumentable dió lugar al fenómeno de la especulación más desenfrenada. A su vez, este encarecimiento artificial del territorio tuvo por consecuencia el uso abusivo del mismo, y por tanto los graves daños ecológicos que hoy todos unánimemente lamentan, incluidos los que fueron sus causantes.

Esta especulación ha sido también la que ha colocado a los municipios en situación de auténtica emergencia en relación a su infraestructura, sobretudo sanitaria y social.

Repercusiones sectoriales

En un intento de subrayar alguna de las repercusiones sectoriales más importantes que ha tenido el turismo para las islas, se pueden señalar las siguientes:

1.- El mercado de trabajo ha sufrido una fuerte distorsión, con una fuerte inmigración

ción permanente, pero sobre todo temporera, sometida a frecuentes flujos y reflujos como consecuencia de situaciones conyunturales.

2.- La estructura de la población activa en la agricultura, y con ello todo el sector primario como tal, ha experimentado cambios esenciales. El trasvase de mano de obra a la agricultura al turismo ha despoblado al campo y lo ha envejecido, impidiendo además así la necesaria modernización de las estructuras agrarias.

3.- En el sector de la construcción se ha registrado un crecimiento inflacionario, que ha puesto de manifiesto su endeblez en cuanto se ha entrado en una situación de estancamiento. Pese a dicha situación, el sector de la construcción tiene todavía una estructura desproporcionada a las necesidades reales, como lo ilustra el hecho de que, en Mallorca, sigue ocupando un índice de mano de obra ligeramente superior al doble de la que se considera normal en una economía europea.

4.- En cuanto al sector comercial, el turismo ha inducido la creación de un excesivo número de tiendas, habiéndose alcanzado una relación entre el número de habitantes y el número de comercios muy superior a lo que cabe considerar normal. La mayoría de dichos comercios son de temporada, por lo que permanecen cerrados gran parte del año y por tanto encubren una situación de semiempleo.

5.- En la industria, el proceso de terciarización de la economía isleña ha sido causa de una descapitalización, porque el capital ha ido a buscar el rendimiento a corto plazo que prometía el sector turístico. Paralelamente, se ha impedido así que surgiera un auténtico espíritu empresarial, con la consecuencia de que las estructuras y los métodos empresariales y productivos han quedado desfasados y han causado la total falta de competitividad de la industria de nuestras islas.

Conclusiones

La evidente necesidad de poner remedio a las distorsiones que ha provocado la excesiva especialización de la economía de las Islas Baleares plantea ante todo la exigencia de disponer de mayor número de datos, y más fiables, que permitan cuantificar los efectos negativos inducidos por el turismo, y por tanto también las acciones que es preciso emprender para lograr un mayor equilibrio y sobre todo una mayor estabilidad de nuestra economía. En cualquier caso, los factores sobre los que será preciso incidir son los siguientes:

1.- Modernización e industrialización de campo, modificando las formas de explotación y los cultivos de forma que nuestra agricultura pueda cubrir de forma competitiva y rentable la demanda que genera el turismo.

2.- Mejora de la estructura del sector turístico, con los objetivos de aumentar su rentabilidad y reducir la estacionalidad.

3.- Sin desconocer que el sector turístico deberá seguir siendo la base de la economía isleña, desarrollo del sector industrial, incidiendo sobre todo en los ramos que complementan la industria turística y compensan su estacionalidad, y muy en particular las industrias alimentarias.

4.- Por medio de una planificación económica y una ordenación del territorio estrictamente orientada a las características de nuestra estructura económica, será preciso fomentar el equilibrio ecológico, evitar la contaminación, remodelar el paisaje urbano y crear la infraestructura sanitaria que permitan paralelamente mejorar la calidad de nuestra oferta turística. Para todo ello serán necesarias fuertes inversiones del sector público, que deberán ser función prioritaria de las instituciones autonómicas.

Sant Llorenç d'es Cardassar

ACTIVITATS

*CARD EN FESTA: El día 7 actuació a Sant Joan.

*FLOR DE CARD: El día 15 surt el número 39.

*EXCURSIONISME: Els dies 12, 13 i 14 a Lluc.

Els dies 27 i 28 a Lluc.

(Una d'aquestes sortides no va ser possible degut al mal temps).

*MALLORQUI: Els dies 22 i 23 matrícula.

El día 25 assemblea.

Els dies 29 i 31 classe.

VIAJES MANACOR S.A.

Puede facilitarle todo tipo de viajes tanto en barco, avión y ferrocarril. Viajes organizados por avión como Madrid, Canarias, Londres, Amsterdam, París, Copenhague, etc. E igualmente cruceros en el Mediterráneo en magníficos buques. También por carretera en autocares climatizados; por toda España y en el extranjero. Llámennos y les informaremos, que serán bien atendidos por personal experto, o pasen por nuestras oficinas situadas en Avda. 4 de Septiembre, 1. - MANACOR - Teléfono 55-06-50

Francisco Umbert Perelló

CA'N XESC

Reparaciones Eléctricas del Automóvil

c/ Clavel, 20 — Teléf. 56 90 67

SAN LORENZO (MALLORCA)

Encara que no nos facin ni panyetero cas seguim dient que volem noms populars i en mallorquí a places i carrers !!!!!

premsa forana

El 20 d'octubre, a Sant Joan, hi va haver una Trobada de Premsa Forana. El batle i el conseller de Cultura ens van acollir amb unes paraules de benvinguda i agraïment per haver acudit a Sant Joan i d'esperança envers la premsa dels pobles de Mallorca. Ens convidà a les Jornades que el poble de Sant Joan pensa fer en homenatge al pare Rafel Ginart.

El tema principal de la trobada fou fer les esmenes pertinents als estatuts per acabar d'enllestir-los a fi de poder-los presentar als estaments oportuns com més prest millor.

Suggestit per Rafel Ferrer i presentat per Gaspar Sabater, es va posar a la consideració dels assistents la possibilitat de confeccionar una revista mensual que sortiria com a suplement de cada una de les dels pobles. Aquesta revista, de contingut semblant a "L'Ignorància" -satírico-humorística- serà d'àmbit provincial i hi escriurien redactors de totes les publicacions integrades en la Trobada. S'acordà abordar el tema en profunditat a una propera i no massa llunyana reunió.

J.c.

excursionisme

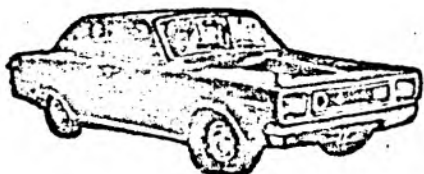
S'excursionisme, fins ara, ha tengut sortides a Betlem, Cala Deià, Menorca i Lluc. Hi ha hagut participants de totes, ses edats, al.lots, joves i gent d'edat, i no ha anat malament. Es temps, en general, no ha estat massa de sa nostra part; a Betlem mos va fer un bon ruixat i a Lluc s'aigo mos entrava per tots es caires dins ses tendes. Es tres dies que hi estàrem va ploure sempre seguit i no poguérem pujar al puig Massanella. Haurem de mirar de posar remei en es mal estat de ses tendes, que no estan en condicions si un dia plou.

Ses demás sortides a Cala Deià i a Menorca anaren bé. En lo que resta d'any mirarem, si es temps mos ho permet, de pujar en es Massanella, anar a Galilea-Galatzó o en es Puig Roig i a Sa Torre de Llul i així, tira tira, anar coneguent una mica més sa geografia de Mallorca i també, de passada, estirar ses cames.

Antònia Font

rumors que semblen beure a bones fonts mos han dit que es nostre batle fa passes per a encapçalar una candidatura de sa Part Forana de cara a sa Secretaria General del PSOE a ses Balears. En es Congrés de Capdepera no tot va estar dedicat a's turisme.

També mos han xiulat ses orelles i mos han assegurat que ben prest hi haurà canvis grossos dins es comité local de UCD.

AUTO - ESCUELA GILI

DIRECTOR: PEDRO GILI TOUS

Cl. Gran Via, 42 - Teléfono 55 22 31

ARTA (Mallorca)

LA EQUITATIVA

assegurances

ALFA

màquines de cosir

BERNAT POLIT

Cardassar, 17

crònica informal del "ple"

He titulat aquesta fulla "Crònica informal del Ple" perquè no m'atrevesc a fer una cosa formal. I no m'atrevesc perquè no sé massa cert el què van acordar. Per ventura jo som un poc des-pistat i no estic tan atent com veig que hi està el secretari. Per altra banda tampoc no m'enduc vuitanta i "pico" de mil de pes setes cada mes i la meua obligació d'escoltar limita amb les ganexes que me'n faci. -Idò si no et fa ganexes d'escoltar, perquè punyetes escrius una plana parlant d'es Ple? - em podria dir un lector primcernut. Jo li contestaria que Flor de Card, encara que algú no ho cregui, és una revista oberta i que escriu perquè em dóna la reial gana (i això de reial us assegura que no té res que veure amb el rei) i que si qualcú no vol llegir aquesta plana que giri fulla perquè jo, com la Comissió de Festes, no tenc obligació de donar explicacions a ningú. Bé, xerrant, xerrant ja hem sortit del tema. Tornem-hi. Vaig arribar tard -el vici de no escoltar les crides és cert que em donarà qualche disgust- i ja eren al punt set de l'ordre del dia. (En acabar em digueren que no havia estat a "lo millor": es carrioners volien que les deixassen un "cuarto" per fer reunions d'es futbol i les digueren que no. Es veu que hi va haver crits i renou). Més tard s'aprovà deixar la sala on el Club Card hi tenia els ping-pongs (se'n recorden) per fer-hi assemblees d'es futbol i demés associacions llorencines i foranes. També parlaren de la biblioteca. La Comissió de Cultura trobava que per enguany els podrien donar -al Patronat-uns dobbers per llibres, devers 50.000 ptes. (cinquanta mil pessetes) i l'any que vé ja pagarien el (la) bibliotecari(a). L'Ajuntament trobà que no, que lo seu era fer-ne una, o millor, dues municipals. Una pels al.lots a l'Escola i una altra pels grans a l'Ajuntament.. Els amants de la Cultura poden estar ben alabats: l'any que vé, si Déu ho vol (i aquí p'entura valdria més dir Ajuntament que Déu, però...) a Sant Llorenç en tindrem tres, de biblioteques, dues a l'escola i una a l'Ajuntament. El punt important, faltaria més! era, emperò, el que tractava de la paga dels servidors del poble. Als que ja els pegava el xubec s'espolsaren els ulls i les orelles perquè la cosa no pagava, ja ho crec! L'informe de la Comissió d'Hisenda deia: un punt i mig als regidors rasos, dos i mig als de la Permanent i onze al batle. -I això que vol dir? - va demanar un. Que el rector s'enduria vint-i-quatre mil i "pico" de pes setes, els vicaris cinc mil i "pico" i els escolanets tres mil i "pico". -Jo trob que podriem llevar un poc a cada regidor i donar-ho al batle, va dir un. I els altres digueren que no. Podriem renunciar a la paga - van dir uns altres. I dos respongueren que això era voluntari i que si hi havia qualcú que volgués, que renunciàs, però que ells no. Un altre va dir que els regidors no havien de cobrar i que sols se'ls haurien de pagar les dietes i el quilometratge (això mateix havia proposat el regidor dimitit i li digueren de tot). Al final varen dir que quedava aprovat l'assumpte de la paga. Lo que no podria assegurar és si era lo dels punts i mitjos, lo de les dietes, o ambdues coses. Quan el secretari passí els actes, que és segur que ell sí que ho va entendre, sabrem un poc més de què va la cosa. També digueren que comprarien un camió per a recollir els fems i que es cuidarien d'organitzar-ho els regidors Bauzá i Femenies. El secretari, que justament en aquest moment no escoltava, va creure que havien acordat que un regidor menaria el camió i l'altre hi abocaria els poals. L'imatge dels dos regidors recollint els fems del poble va fer que a dins La Sala hi hagués un poc de lulea impròpia de la sèrie -tat de La Casa. Acordaren comprar una xerxa i posar-la a S'Escola Nova perquè els al.lots hi anassin a jugar a tennis, i al manco així no espanyarien el poliesportiu. Un carrioner dema-

nà que la gent pogués dir la seva als Plens. El batle, cone-
guent el caràcter dels llorencins i recordant el que fa pocs
dies passà al camp de futbol, va dir que no, que si no aviat
allò es convertiria en una anarquia. És veu que el concepte
que el batle té dels anarquistes és que són una mica renou-
ers. També parlaren d'un mercat a Cala Millor, de la Creu Ro-
ja i de moltes coses més^{que} no us cont perquè no hi caben. Sols
diré que els carrioners, cansats de que els diguessen que no
a quasi tot el que demanaven i ja posats a demanar, dema-
naren per dur-se'n a ca-seva els morts de Cala Millor, crec
que més per llevar-mos un mal-de-cap que per altra cosa, i,
clar, també els digueren que no. Hi heu d'anar. Hi heu d'a-
nar que és molt bo. Sols té un defecte: que els banes són u-
na mica rostits. Si al manco hi deixassen dur coixinets....
Pero no. És millor així. No fos cosa que llavors passàs com
en es futbol. Ah! No hi pensava. Si ho trobau, retir tot el
que he dit. I si voleu que digui tot el contrari estic dis-
post a dir-ho. No voldria que per un mal entès qualcú se sen-
tís picat. Josep Cortès.

FLOR DE CARD Bolletí-revista del Card, centre cultural de
Sant Llorenç des Cardassar, carrer Mn. Galmés
67. Octubre de 1979. Número 39. Dipòsit legal
765-73. Edita el Card. Director: Bartomeu Do-
menge i Amer.

TAULA

Portada	"stampes llorencines	Josep Cortès
2	El batle parla	Antoni Sansó
3	La simplicitat voluntària	Guillem Pont
5	Per meditar	Varis
6	Teresa de Calcuta	Ramon Lladó
9	Nuclear? No, gràcies	Guillem Pont
10	Centre d'Esplai	Pere J. Llull
11	Es racó de sa padrina / varis	Joan Rosselló
		Josep Cortès
12	Cartes	Com. de Festes
14	Feblesa de caràcter	Pere Calders
15	Ponència de l'Ajuntament	Ignaci Humbert
17	Prensa forana / excursionisme	Josep Cortès
		Antònia Pont
18	Crònica informal del Ple	Josep Cortès
19	Darrera plana	

COL.LABOREN A la màquina d'escriure: Elisabet Nicolau. Treso-
reria i difusió: Guillem Quina. Confecció: els de
sempre.

NOTA Aquesta revista, com totes les altres, no es fa respon-
sable dels articles que s'hi han inclosos, ja que
aquests expressen únicament l'opinió dels seus propis a-
utors.

